

Kemenesvidék

KÖZERDEKŰ FÜGGETLEN UJSÁG.

(„KIS CZELL és VIDÉKE“.)

Megjelenik minden vasárnap.

(„KIS-CZELL és VIDÉKE“.)

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egy évre 8 kor. | Negyedévre . . . 2 kor. — Hl.
Fél évre 4 | Nyolc szám ára — 20

Felolós szerkesztő:
HUSS GYULA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kis-Czell, Gyarmathi-ter 76. szám. Ideintézőknök a lap szel-
lemi és anyagi részét illető minden kildomnyoz. Névtelen
levelek figyelembe nem vétetnek.

Szerkesztővel életheztetési: kedd, szerda és csütörtökön.

Kemenesvidék.

— Hirlapunk címváltozása. —

Kis-Czell, amelynek nevét hirlapunk öt éven át homlokán viselte, megszűnt az ország helynevei közt régi mivoltában szerepelni. Mindazon átalakulásokat és változásokat, amelyek az egyesített községeink új elnevezése következtében beállanak, a mi újságunk sem kerülhette el.

„Kis-Czell és Vidéke“ helyett új címet adtunk a hirlapunknak. Elneveztük annak nagy vidéknek a gyűjtőnévről, amely vidéknek a mi hirlapunk hosszú éveken át mindig bátran, kitartóan küzdő sajtóorgánuma volt.

Hirlapunk új címe: „Kemenesvidék“.

Ez a címváltozás tehát nem azt jelenti, hogy a mi hirlapunk független, igaz, becsületes irányvonalra csak egy hajszálnyit is változott volna. Ez az új cím a lapunk homlokán csupán csak annyiban változás, hogy a régi helyett egy másik nevet cserélt. Az új cím alatt azonban állandóan ott marad a „Kis-Czell és Vidéke“, jelezve azt, hogy hirlapunk az új szükség-elnevezés

volt: a nagy Kemenesvidék régi független, közérdekű újságja.

Az új esztendő szerencse-jegyében, új címmel a lapunk homlokán, megkezdtük most hatodik évfolyamunkat. Szétküldtük az 1904. évi első számunkat.

A nagy Kemenesvidék hazafias, újságpártoló közönségének szíves jóindulatát szeretetét és pártfogását kérjük.

Hazafias tisztelettel

a szerkesztőség.

Új esztendő.

(d-i.) Szilveszter-éjszakáján az időgép kerekerei elkezdtek őrteni az 1904. esztendő első másodperczeit: a szempillantás alatt elrengő másodperczek azóta napokká nőttek. Már benne vagyunk az új esztendőben.

Az öreg esztendő ravatalára összeraktuk elszáradt reményeink, tört vágyaink megmérgezett örömeink sötét virágait; de a fakó ravatal mellett már ott rengett az új év tarka bölcsője: újra nőtt reményeink, vágyaink, örömeink frissen kötött bokrétaájával folékesítve

csöppségével és tömérdekségével; mennyiségtani rendszerrel, pontosan, egyenlő részekben fölosztjuk az idő roppant tömegét és a hétköznapi élet bibliájával, a kalendáriummal nyomon kísérjük, számon tartjuk rövid, elröppenő létünk minden határjelző csomópontját: a minőhöz most is eljutottunk.

A kezdet nélkül, szűl és be nem végződő időt már az ósmultban mérte, csöppögte, peregte, zakatolta a kőkorszakbeli őslény

és az óriások hamok-óraja, a sárga kinaik-sárgája, — a egyre, szűnet nélkül kegyetűti és mutatja most a mi napóránk, kronométerünk, zsebóránk és minden időmutatónk.

És ezek az időmérők a történet előtti időktől kezdve máig és máig a jövő sötétségéig ridegen, kérlelhetetlenül azt mutatják, azt hirdetik az életet álmódó emberi fajnak, hogy itt a földön minden másodpercünk meg van számlálva; hogy a sűrűnyű végtelenségben százezer év is csak egy pillanatot érő rezdülés

A mi életünk pedig csak egypár

TÁRCSA.

Magyar Remekírók.

(IV. Sorozat: Kurucz költészet, Kisfaludy Sándor munkái, I. kötet. — Széchenyi István gr. munkái, I. kötet. — Vörösmarty Mihály munkái, IV. kötet. — Tompa Mihály munkái, II. kötet. — Kiadja a Franklin-Társulat Budapest, 1903.)

Az a nagy és értékes gyűjtemény, melyben a Franklin-Társulat összegyűjtönte vállalkozott a magyar nemzeti géniusz legjelesebb alkotásait, kamét öt szép kötettel gyarapodott. Kapóra jelent meg a „Remekírók“ e negyedik sorozata, éppen Karácsony előtt: Mert a ki könyvet szűköst ajánlóknak annak, a kit szerző vagy becsül, — s ilyenek sokan vannak — bizonyára nem talál maradandóbb becsu könyveket a „Magyar Remekírók“-nál.

Ennek a negyedik sorozatnak, a Kisfaludy Sándor, a Vörösmarty és Tompa munkáinak egy-egy kötetén kívül, két igen nevezetes, szinte azt mondhatnók: egyetlen kölete van. Az egyik: a Kurucz költészet, s a másik a Széchenyi István gróf válogatott munkáinak első kötetete. Mind a kettő regén érzett hiányt pótol irodalmunkban, s éppen ezért különösebb figyelmünkre érdemes.

A Kurucz költészet — talán mondanunk se kell — a magyar nemzet szabadság-kultuszának hű tükré, s egyuttal a Rákóczy és Thököly dicsőségének örökös emléke. A mióta Thaly Kálmán, a kurucz kornak fúradhatatlan buvári, és az ő nyomán Toldy és Erdélyi, a két-jeles irodalom-

történelirő, fölkutatták és közreadták a vitéz énekek és elegyes dalok gyűjteményét, egyre jobban bebizonyosodott, hogy a „kurucz költészet“ voltaképpen nem izolált fejezet irodalmunk történetében, hanem alkotó része, illetőleg léncszeme annak a népies magyar költészetnek, mely a századok során soha meg nem szakadt, hanem egyre élt és fejlődött. „Egyrésze a történelmi népköltészetnek — írja Erdélyi Pál, a kötet ösmertető előszavában: harmincz-negyven esztendőnek (1670—1711) költői formában való megnyilatkozása. Nem önálló, hanem ezidő szerint a legjobban képviselt és ismert lejezete a népi költészet történelmi fejlődésének.“

Végig lapozván ezt a szép kötetet, melynek tartalmát Erdélyi Pál nagy szeretettel és finom ízléssel válogatta össze a „Kurucz költészet“ gyűjteményéből, megelövenedik előttünk az a legenda-szerű kor, melynek emlékét ma már csak a Rákóczy induló őrök köztünk. És, a mint erre a szilaj indulóra gyorsabb pezsgésbe jön a vérünk, ugyanugy hevesebb lüktetésbe kezd a szívünk is, mialatt szemünk révedésre jár az izzó hazaszeretettel telített fekete betűkön, mert minden sor egy-egy fohász a szabadságért s egy-egy fohadás, hogy „vértük hullajtásával“ is kivívják ezt a szabadságot, a mely — fájdalom — elveszett akkor és pedig sok időre vészett el!

Rákóczy, Bercsényi és Bezerédi — a „vitéz magyarok vezetői“ — az áruló Ocsayk, a „fejedelem villám“, a rettenetes vak Bottyán, s a kurucz-világnak valamennyi, többé-kevésbé híres és hírhedt szereplője, föl egészen Károly Sándorig: mind előfordulnak dalokban, vésit doigalk érdeme vagy becsületessége szerint, egész addig szomorú pillanatig, a melyben „kiállott Rákóczy

a munkási sáncra — Réá tamazkodék pántos pallasára“

E szomorú pillanatig váltakozva csendel meg a „Kurucz költészet“-ben, a hol dicsőögesen fölragyog, hol veszedelmes zátonyra jutott szabadságnak az újjongása és keserűsége — szorint, a mint a Rákóczy fegyverét győztek, vagy vereséget szenvedtek. Ettől kezdve azonban, miután a szabadság ügye elveszett, csupa fájdalom air a török síp, vagy a magyar taratóg hangján s a szerencsétlen ország állapotát szemcöffő korfesző rajz nem jellemezhető hűvebben, mint a kötetnek utolsó előtti dala, melyet ide iktatunk:

Rákóczy, Bercsényi! Ragyogó vitézek!
Napkelet tájiról, fegyverre kelemek,
És, amint fölkeletek, fohászuk ögbe száll:
„Segíts meg, Istenünk, harosaink hoven át!“

Segíts meg, Istenünk! És Te, Szuz, Mária,
Hogy el ne pusztuljon magyarok hazája!
Magyarok hazája, oly-dicső volt hírod,
Hogy aranyalmának neveztek el teged.“

Az alma lehullott, esutkája van csak meg,
Mióta az ország labancszal tele lett;
Magyarok hazája, aranyos szep alma,
Ki tegeod örízett, lidog hant takarja.

A „Kurucz költészet“ a „Magyar Remekírók“-nak minden esetre a legzebb és legértékesebb kölete.

Ugyanezt mondhatjuk Széchenyi István gróf munkáinak első kötetéről is, melyet Herzevicy Albert rendezett sajtó alá. A hosszú bevezető tanulmány, melyet a kötet élére írt, talán a legértékesebb azok közt, melyeket valaha, a nemzetébresztő legnagyobb magyar“-ról írtak. Meglátszik rajta, hogy nemcsak szereti Széchenyit, hanem alaposan ismeri mind lelki és kedővilá-

ránya. Kevés, csöppnyi, üres, veszendő, hitvány és hiábavaló! —

A mit az ősapáink ünneplő ruhában, komoly, fontos képpel nagy napnak számítottak mindig: nekünk is nagy nap az.

Az év első napja ünnepnap

A XX. század 4-ik esztendője kezdődött el.

Az élet nagy számadásos könyvét ilyenkor, az új év elején egy kicsit végig forgatjuk. Mi van rovásunkon a hibából, a mulasztásból, a kárból; a veszedelemből és minden rosszból? És mi esik a javunkra a szép, kiváló erényekből, a szorgalomból, a haszonból, a szerencséből és más egyéb jóból?

Könnyen leszámolhatunk: sok rossz, kevés jó.

Sok rossz az országra nézvést. Kár, csapás, veszedelem bőven volt az egész esztendőben. Ugy hátra ment a mi szép hazánk egy év alatt, hogy sok évek rontó, gyilkos munkájának is elég lett volna az, a mit az öreg év rövidesen egymaga vitt végbe.

Az országos hiba, mulasztás az egész nemzet rovására esik. De a sok kár, csapás, veszedelem legfőképpen azoknak és minden rossz miatt az

eri a számadás, a kik az ország gyepőjét rángatják; a kik a magyarságra tipornak.

Majd azokkal a nemzet leszámol.

Az erény, a kiválóság, a haszon, a szerencse és a szorgalom gyümölcse az ország jóvoltára szolgált. Ezekből kevés jutott; de a kevés jó, a mi a múlt év számadásos könyvébe került, elég volt még is ahhoz, hogy a sok rosszat valamelyest elviselhetővé tegye. A sötét, nehéz, válságos idők egy kicsit megkönnyültek, jobbra fordultak.

Az erénynek, a kiválóságnak, a szorgalomnak és a szerencsének köszönhetjük, hogy idáig elvagyódunk és nem sodród-

gát, mind politikai és társadalmi munkásságát is. Sikerral védi meg ama nemrégiben tamadt tendenciózus törekvés ellenében, mely szeretné föloldozni Széchenyi nagyságát a Kossuth-kultusz oltárán igen helyesen jegyzi meg, hogy nemzeti pantheonunk — Széchenyit is, Kossuthot is — csakítlan nagyságból fogadhatja magába egymás mellett is; — mert „mindkettőnek tüncményes alakja a mi hazánknak, a mi történetünknek ékessége”.

Széchenyinek ebben az első kötetében a Hírel, Világ, Stádium és Utirajok foglal helyet. Mindjárt ez a program és beosztás is mutatja, hogy Berzeviczy milyen nagy értelémmel válogatta össze Széchenyinek azokat a munkáit, a melyekből az olvasó legjobban megalkothatja a kiváló emberünk helyes képét. Tudott dolgot ismétlünk, mikor azt mondjuk, hogy soha könyv nem tett akkora hatást nálunk, mint a hírel. „A régi tablábíró parasztlázítónak és birtokrablónak hitte Széchenyit, de a tiszteletbeli aljegyző és a fiatal ügyvéd a haza megváltójának” — mondja báró Kemény Zsigmond.

Tudjuk, hogy a Hírelt gróf Dessewffy megtámadta és Széchenyi a támadásra a „Világ”-gal felelt, a mely czim azt jelenti, hogy írja világosságokat vetni a vitás kérdésre. Sokáig a „Világ” tartják Széchenyi legsikerültebb és legdiadalmasabb könyvének: de ha igaz is, hogy ellenfeleit fényesen megzavarta, viszont azt se lehet tagadni, hogy a „Világ” hangja fölötte élcs, sok helyütt pedig szinte maró és gyöngédtelen. A „Stádium” folytatása és kiegészítő része a két előbbi könyvnek, betetőzése annak a társadalmi és közgazdasági átalakulásnak, melyet Széchenyi olyformán ohajított a melynek változtatására se pént, se időt, se fáradságot nem kímélt.

tunk bele az országföfordulás, a népi rtás rémséges forgatagába.

A jövőendő idők sötétségén át azonban még nem látunk.

Ez az új esztendő, a minek most a küszöbére léptünk, talán szörnyű, vérviharos, rémes esztendő lesz ránk nézve. . . . De az ilyen sötét pápaszemet egyszerűen vágjuk a földhöz.

Az új esztendő mosolygó képéhez az öröm, a jókedv, a szép remény piros látóüvegje illik legjobban.

Apró, hétköznapi gondjainkkal, örömeinkkel leszámolunk otthon, a családi tűzhelynél.

A nemzet szíve most, a nagy, nehéz gondok közt a magyarok istenéhez ver fel ótalomért, vigasztalásért, megsegítésért.

Talán jóra segíti a magyarságot.

Talán nem ver tovább minket a bal kezével.

Az új évet széppé, áldottá, örömteljessé teheti a nemzetek sorsát intéző végtelen hatalom, aminek nem a földön van a trónja

A földi trónok urait is az a hatalmas istenkéz áldja, veri.

A nemzetek sorsát is az a kéz söté-

Verjen hát föl mindnyájunknak a szíve a magyarok istenéhez: a magyarok jóvoltáért.

Ez legyen most a mi új évi imádságunk!

H I R E K.

Hírlapunk 1. olvasóihoz.

— Felhívás előfizetőre. —

Hírlapunk hatodik évfolyamába lépett az újévi első számmal. — Ez a mi hírlapunk a közönségnek mindenkor javára hasznára volt soha meg nem szünő erővel, lelkesedéssel és kitartással szolgáltunk a

E komoly és örökké becses tanulmányoknál — Széchenyi egyniségének megítélésére — fontosabbak az Utirajok, melyekben a nagy férfi egész mivoltát szinte pongyolában látjuk. Nem sok az egész: alig nyolczadrésze a vasok kötetnek, de a Széchenyi meghaszonlott kedélye, elégedetlensége a világgal és önmagával, a lelki egyensúly hiánya vagy legalább tökéletlensége annyira kirí a 25—30 lapból, hogy megértjük belőle azt a szomorú véget, a mit önkézzel készített magának.

Bárhogy van is, erre a kötetre szükségünk volt a valóban örülhünk, hogy megjelent. Széchenyi munkáinak elfogytával nagy alakja is kezdett feledésbe merülni, pedig nemzetünknek mindig nagy szükségbe van az olyan példákra, a minőt Széchenyi mondott a olyan tanításokra, a miket ő oktatta haladásra a nemzetet. Igaz, hogy az iskolákban olvastatnak szemlévényeket a munkáiból; de míg egyfelől az, a mit az iskolákban tanulunk vagy olvasunk, később — épen mert az iskolákban foglalkoztunk vele — kicsiségnek, vagy figyelmünkre nem méltónak tetszik, addig másfelől ezek a kivonatok — épen mivel a komolyabb, elvontabb rész hiányzik belőlük — nem elégitik ki azt, a ki magasabb rendű intenczióval ohajtaná tanulmányozni a Széchenyi iratait. Így, a hogy ez az első kötet megjelent — kivált a Berzeviczy alapos és szélesen megírt tanulmányával együtt — valóságos nyeresége irodalmunknak és örökké becses kiadvány marad.

A „Magyar Remekírók” IV. sorozatának többi három kötetében a Kisfaludy Sándor, Tompa és Vörösmarty egy-egy kötetét kapjuk.

A Kisfaludy első kötetéhez Heinrich Gusztáv írt alapos, kritika: bevezetést. Nála rátermettebb kritikáunk aligha akadott volna erre a munká-

a közszel. Független, szókimondó és igaz volt a mi újságunk mindig. De az itélő szót nem magunk mondjuk ki a fejünkre: az a közönség, amely minket eddig pártolt, mellénk állt: a legjobb meggyőződésével, ószintén kimondhatja azt, hogy mindenkor bátran, erősen, szépen megálltuk helyünket és mi ígerjük, hogy amint eddig, éveken át, úgy ezután is az lesz a legfőbb törekvésünk, hogy minél jobb vidéki újság legyünk.

Az új esztendő első évnegyedében bizalomteljesen kérjük a közönséget, hogy minél számokban fizessenek elő a hírlapunkra.

Hazaftas tisztelettel

A „KEMENESVIDÉK”

szervezőbizottsága és kiadóhivatala.

— Hírlapunk előfizetőinek, olvasóinak, jóbarátjainknak és munkatársainknak boldog új esztendőt kívánunk!

— Az egyesítés. A múlt év egyik legfontosabb helyi közkérdése és legaktuálisabb eseménye Kis-Czell és Nemes-Dömölk egyesítése és helynév-változtatása volt. Az egyesítés aktusának hivatalos végrehajtása most már küszöbön van. — Holnap, január 4-én jár le a határidő, amit a belügyminiszter az egyesítés végrehajtására kitűzött. Az új év első hetében tehát a legérdekesebb és legaktuálisabb esemény Kis-Czell eltemetése és Czell-Dömölk megszületése lesz. Az egyesítés hivatalos aktusa, az előkészületek a két község intéző körei-részeről már megtörténtek. A jövő év számunkban tenár már részletesen beszámolhatunk a fontos helyi eseményről és a közhangulatról, amely a egyesítési művelettel szemben valamelyest hideg, közömbös és tartózkodó.

— Karácsony után. A keresztény világ nagy ünnepeit, a szép karacsonty városunkban vallásos áhitattal és szeretettel ünnepelték meg mindenütt. A szép, kedves ünneppokokat az őstermészet is igazi fehér karacsontyá tette: karacsonty estéjére az egész föld fehér volt már a hótól. — Az egyház karacsontya is a nagy ünnepekhez méltóan gyönyörű, vonzó, lélekemésítő volt. Karacsonty első napján az ünnepi szent misét Wágner Lőrincz apátúr szolgáltatta fényes segédlettel; Boros Alán soproni benzés-tanárr pedig remekszép

kára, mert a Kisfaludy Sándor költészetének helyes méltatásához olvetlenül szükséges az olasz, francia és német irodalom tüzetes ismerete is, ezt pedig Heinrich Gusztáv teljes mértékben bírja. Csakis így sikerülhetett a bevezetés, a melynek különben még az is érdeme, hogy nemcsak a költőt, hanem az embert is megismerteti velünk. Ebben az I. kötetben Himfi Dalainak mind a két részét: Kesergő és Boldog szerelmet kapjuk.

A Tompa munkáinak II. kötetében a Dalok, Ódák, Románczok és Balladák foglalnak helyet. Ezt Lévy József rendezti sajtó alá, a ki az első kötethez gyönyörű bevezetést írt Tomparól. A Vörösmarty munkáinak IV. kötetét, melyet a nagy költő leghivatottabb kritikus, Gyulai Pál rendez sajtó alá, a drámai költeményeket (2 k.) tartalmazza, a legvastagabb kötetek egyike (382 lap), a melynél, ebben a sorozatban, csak a Széchenyi munkáinak első kötetét terjedelmesebb (390 lap). Látni való ebből, hogy a kiadó társulat ugyancsak bőkezű, mert az eredetileg 15—20 ívrre terjedő kötetek helyett gyakran ad 22—25 íveseket is. A kötecek kiállítása minden tekintetben mintaszerű és hasonló az előbbiekhöz.

A „Magyar Remekírók” 55 kötetben jelennek meg, öt-öt kötetes sorozatokban minden fél-évben. Az egész mű ára díjazás kötésben 220 K, s megrendelhető minden könyvkereskedésben, vagy magánál a kiadócégnél (Franklin-Társulat, Budapest, IV. Egyetem-utca 4.), a hogy bárki könnyen megszerezhesse, havi 3 koronás részletfizetésre is kapható.

szenbeszédet tartott. Az ünnep második napján Gulyás Elek ny. kegyesrendi tanár végezte a szentmisét, a szentbeszéd pedig Szentimrey Márton nyugalmazott kegyesrendi tanár tartotta.

— **Vizsgálat a városházán.** Az ügykezelés minden ágára kiterjeszkedő, hosszúságos, szigorú vizsgálat után decz. 30 án délután 1 órakor fejezte be a járási főszolgabíró Kis-Czell mezőváros 1903. évi ügymenetének a pénzkezelésének megvizsgálását és úgy az ügymenetet mint a pénzkezelést teljesen rendben találta.

— **Esküvő.** Németh Ferencz, a győri „Erősbet” kávéház bérleje december 29-én, kedden tartotta esküvőjét a czelli r. kath. templomban Torny Marikával, idősb. Torny György helybeli vendégül lenyavál.

— **A leány piknik.** A múltó tél első fésékéje már beköszöntött itt minálunk. A czelli fiatal leányok megtartották piknikjüket december 27-én a „Korona”-szállodában. Ezt a pikniket egytől-egyig leányok rendezték. Kigondolták egy kedves farsangi álmot, összehozták rá mamákat, papákat, fiatalemberket és aztán végigműltek egy vidám éjszakát. Három nagy asztal rogyásig meg volt rakva mindenféle szemekcsájának kedves étellel. Vidám, házas vacsora volt. Természetesen az ital sem hiányzott. De hogy nemcsak evésből-ivásból állt a mulatság, annak legtöbbet mondó bizonyága Simon Mariska vacsora kezdetén tartott verses felköszöntője, miből egypár jellemző sort ide írunk:

— Ha majd aztán a sor tánczolásra kerül,
Meglátjuk, uraim, ki bírja emberül;
Ki minél jobb tánczos,
S minél többet tánczol
Annál több kitollint — id. nővére
Annait most előre megmondók önöknek:
Röggl előtt inéti senki meg nem szokhat:
Ha mulatság, legyen olyan egy mulatság:
Hét vármegyében is szőljön ró! az újás!

Vacsora után a sárvári cigányprimás, Csillag Jancsi zenekara rázendített egy pompás magyar csárdásra s aztán 11 óratól egész reggelig tartott a táncz, a jókedv, a vidámság. Egszóval a leány piknik, a farsang első vidám éjszakája kitünően sikerült. — A piknik leányrendezői voltak: Bakonyi Rizuska, Géfin Mariska és Janka, Szeiler Emilia, Scheiber Irenke, Singer Ilonka, Schönberger Flóri és Margit (K.-Sömjén), Simon Mariska, és Singer Jenny, cigányvajda. — Házi leányok, a kik a vacsoránál kis fehér köntényben szolgálták fül, a következők voltak: Radó Stefke, Horváth Irmuska, Landher Jolánka és Scheiber Kati. — Jelen voltak *asszonyok*: Bozsán Gusztávné, Bakonyi Józsefné, dr. Dautsch Sománé, Fábian Dezsóné, Géfin Györgyné öz. Grosz Henrikné, Hónig Sámuelné, Horváth Józsefné. Németh Márkusné, Radó Ignaczné. Szeiler Antalné, Szabó Józsefné (Tapolcsány), Singer Ignaczné, Simon Sándorné, Scheiber Morné, Schönberger Samunné (Kemenes-Sömjén), Weisz Kálmánné. — *Zednyok*: a kik nem voltak rendezők: Stern Irmuska (Kövágó Eörs), Fábian Irenke.

— **A péklegény tolvaja.** Mult számban megirtuk, hogy Grosz Lajos czelli péklegényt egyik csavargó kollégája éjszakának idején, mikor szivességből szálást adott neki, csufosan meglopta. A tolvaj Singli Gusztáv verőcsei születésű péklegény, aki már itt Czellben is dolgozott az egyik pékműhelyben. Singli mindössze 90 koronát érő holmit lopott el Grosztól. A lopott holmikát értékesítette és ami pénzt kapott érte, azt a kőnyéken a korc-mákban elmulatta, elszórta. Mikor már az utolsó fillérből is kifogyott, visszajött Czellbe, de itt az éjjeli órák vesztéré mindjárt fölismerték. A csendőrség szerdán letartóztatta a csavargó péklegényt, aki hallani sem akar arról, hogy ő lopta meg Grosz Lajost.

— **Szilveszter.** Az idén csöndesen, szürkén ment el az év utolsó napja. Azok a vidám, sáros, fényes Szilveszter-esték, amik azelőtt varrosszerte fölverték a halkokló év utolsó óráit a jókedv, a zene és a dal hangos szavával: mintha már végképpen megszűnnének, elmaradnának. Az idén egyetlen olyan meghívót sem küldtek asztól, amely valami kedves, házas, nyilvános Szilveszter-estére invitált volna. — Az „Uj kávéház”-ban ingyenes tombolával egybekötött Szilveszter-estélyt rendezett Horváth József kávéház. Asztélyen Doma Ferkó veaspri zenekara

— **Szombathelyi hírlapirodalma.** Az 1904. évi kezdéssel új politikai lap indul meg Szombathelyen. „Vasmegeye Napló” a címe a hetenkint kétszer: szerdán és szombaton megjelenő lapnak. Politikai irányja szabadelvű. A lap főszerkesztője dr. Csizraf János, felelős szerkesztője Dömötör Béla. Az új lapot Seiler Henrik utódi adja ki. A „Vasvármegye” pedig új évtől kezdve napilap lett.

— **A hivatalos hatalom.** Egy szegény családos, beteg ember kezéből lúttotte ki a kenyeret a hivatalos hatalom, most a télviz idején. Staudt Sándor vönöczki körjegyzőt hosszas betegsége miatt beállott munkaképtelensége végett és mert nyugdíjra sincs jogosultsága, a czelli főszolgabíró hivatalától fölmentette. Az összes jegyzői javadalmas élvétele mellett Nagy Lajos okleveles jegyző lett helyette körjegyzőnek kirendelve. — Már most ki gondoskodik a hivatalától megfosztott körjegyzőről, akinek családja van és még nyugdíjat sem kap? A hivatalos hatalom ridegen, könnyen végez: egyszerűen elcsapja a beteg embert a munkaasztal mellől. De hát hol van a szív, a könyörület, az igazság? — A hivatalos hatalom önkénye, a divatos verős kéz: illetlen majmolása szép, intő, bátorító példa a körjegyzőknek az esetre, ha kibetegednek az íróasztal mellől... A közigazgatás, az állampépezet legsúlyosabb terhet vonó munkásainak igazán végtelenül kedves, irigyendő sorsuk van!

— **Előleptetett kir. állatorvos.** Schleiffer Kálmán kiscelli jár. állatorvos a XI. rangfokozat I. osztályába lépett elő.

— **Az óra.** A „Korona”-szálloda udvarára szerdán délelőtt beállított Dala István pördömlői legény meg a pajtsa, hogy majd egy saros kocsi megmosnak. Neki vetkőztek a nagy munkának, letették a dolmányukat. Nem fáztak, mert jól befűtötték a termelüket: bepálinkáztak. A nagy kocsimosás közt egyszerűen azt kezdi észre venni Dala István, hogy elveszett a zseb-órája. Keresi a dolmányában, a csizma-szárában, a kalapja mellett, a kocsi alatt: nincs sehol. Veszekedett rémületében elrohant a csendőrséghez. Fegyverrel szólította a törvényt, hogy mivel az óráját valaki ellopta, elveszett, hát tegyenek igazságot: kerítsék elő az óráját! A kirendelt csendőr szorgalmasan neki állt a nyomozásnak. Dala István a jámbor szállodal mindenest, Dén Bálintot gyanúsította leginkább az órája elemelésével, de egybékint gyanuja volt minden élő lényre. A nyomozásnak hamarosan fényes sikere lett. A csendőr egyszerűen Dala István, a szerencsétlen karosult motorta meg. Hát ott kegyezett az óra Dala mellényének a fülös zsebében. A bepálinkázott zsebor-tulajdonos most már nem banná, ha az óráját valaki igazán ellopta volna és másnál találták volna meg, nem ő nála. A csendőrség feljelentést tett ellene hatóság felrevezése miatt.

— **A szegényeknek.** Az előjáróság a városi szegényeknek ujévi segítségül 50 koronát osztott szét a Hoffay- és Gyarmathy-alapból.

Helyettes szerkesztő: **Döszel Feri.**

690—1903.

Arverési hirdetés.

Alulirt kiküldött bírósági végrehajtó ezennel közhírré teszi hogy a kis-czelli kir. bíróság 1903. évi 377 sz. végzésével dr. Németh Gyula szombathelyi ügyvéd által képviselt id. Sándor József felperes részére Ferenczy Péter asszonyfai lakos és társai alperesek ellen 730 kor. 10 fl. követelése jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt és 907 koronára becsült ingóságokra a kis-czelli kir. bíróság 1903. V. 373/3 sz. végzésével az arverés elrendeltetvén, annak a korábbi vagy felül foglaltatott követelése erejéig is, a mennyiben azok törvényes zálogjogot nyertek volna, alperes Ferenczy Péter lakásán Ostfi-Amsonyán leendő megtartása határidőül.

1904. évi január hó 11. napjának délelőtti 10 órája kitűztük, a mikor a bíróság lefoglalt 1 vetőgép, 1 fűgany cséplő gép, gazdasági eszközök, takarmányjenu kukorica stb. s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek közpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhívatoak mindazok, kik az előrevezendő ingóságok vételárából a végrehajtó követelést megelőző kielégítettséghez jogot tartanak, hogy a mennyiben részükre a foglalás korábban e-eközöltetett volna és ez a végrehajtó jegyzőkönyvből ki nem

tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az arverés megkezdéséig alulirt kiküldöttől írásban vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák.

A törvényes határidő a hirdetésnek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Kis-Czell 1903. évi decz. 16.
VEGH kir. bir. végrehajtó.

678—1903.

Arverési hirdetés.

Alulirt kiküldött bir. végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a kis-czelli kir. bíróságnak 1903. évi V 517 sz. végzésével dr. Lenavay János szombathelyi ügyvéd által képviselt Jánosbázi-takarék-pénztár felperes részére Krausz Ignác né Jánosbázi szob. czég alperes ellen 1100 kor. kötelezetelése jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt és 1081 koronára becsült ingóságokra a kis-czelli kir. bíróság 1903. V. 517/3 sz. végzésével az arverés elrendeltetvén, annak a korábbi vagy felül foglaltatott követelése erejéig is, a mennyiben azok törvényes zálogjogot nyertek volna, alperes né lakásán Jánosbázián leendő megtartása határidőül.

1904. évi január hó 14. napja délelőtti 9 órája kitűztük, a mikor a bíróság lefoglalt butorok, varrógépek, kész férfi és gyermek öltönyök stb. s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek közpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhívatoak mindazok, kik az előrevezendő ingóságok vételárából a végrehajtó követelést megelőző kielégítettséghez jogot tartanak, hogy a mennyiben részükre a foglalás korábban e-eközöltetett volna és ez a végrehajtó jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az arverés megkezdéséig alulirt kiküldöttől írásban vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák.

A törvényes határidő a hirdetésnek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Kis-Czell, 1903. évi decz. 18.
VEGH kir. bir. végrehajtó.

Eladó!

Egy 30 év óta fenálló vendéglo jó forgalmu mészárszékkel és hentesüzlettel együtt szabad kézből eladó. Bővebbet *Pents Mihálynál* Sümegen.

Occassió!

A közelgő karácsonyi és ujévi ünnepekre való tekintettel, bátorodom a m. t. közönség b. figyelmét duvan felszerelt

úr és nő divatára

cikkekimre felhívni. A nagyhangu reklámoknak épenséggel nem vagyok barátja és m. t. vevőimnek ingyen fényképet sem tudok adni bevásárlására, azon egyszerű oknál fogva, mert nálam esakis-szolíd áru lesz kiszolgálva versenyképes áron, sőt mondhatom oly olcsó áron, aminő áron azon cikkeknek egyes kereskedők maguk veszik, kik nagyhangu reklámokkal igyekeznek áruknak vevőket szerezni.

Czégem tizenhárom éves fenállása és üzleti jóhírnevem szolgáljon m. t. vevőimnek biztosítéku arra, hogy a raktáromon levő összes cikkek első rendű minőségűek és én e cikkekim, mel mindenkor fel merem venni a versenyt bármely fővárosi kereskedővel szemben is.

Egyedüli törekvésem lesz a jövőben is m. t. vevőimet a legjobban kiszolgálni és bizalmukat megtartani. Szives látogatásukat kérve maradtam

4—4. illő tisztelettel:
Németh Márkus
úri és női divatárkereskedő
KIS-CZELL.

Hirdetésnek jutányos áron vétetnek fel a kiadóhivatalban.

Akác és Gleditschia

magot, legmagasabb áron vásárol, mintázott árajánlatokat kér:

FARAGO BÉLA

es. és kir. udvari szállító Magyar Magpergetőgyára

4-4 — Zala-Egerszeg —

Üzlet-megnyitás!

Van szerenésém a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy Kis-Czellben a nemes-dömölki utcában, Rábl-féle házban **mű-lakatos üzletet** nyitottam.

Sok évi bel- és külföldi tartózkodásom miatt, nevezetesen Páris, London, Zürich és Hamburg stb. stb. városaiban mindig a legelső rendű műhelyekben szerzett tapasztalataim alapján azon kellemes helyzetben vagyok, hogy a szakmamba vágó minden munkát u. m. kapukat, esilárokat, rácsokat, sirkerítéseket és bármilyen dísztárgyakat kovácsolt vas-, réz- és bronzból készítek. Takaréktűzhelyeket és épületmunkákat nagy gyakorlatoimnál fogva a legkifogástalanabbul, finoman, pontosan, szolid, lelkiismeretes árak mellett gyorsan elkészítem. Bármiféle javításokat gyorsan és olcsón elkészítek.

Magamat a n. é. közönség b. pártfogásába ajánlva vagyok kiváló tisztelettel

Kiniczky Lajos
lakatos mester.

Páratlan karácsonyi és új évi kedvezmény.

miszerint minden raktáron levő áruk bámulatos olcsó áron kerülnek eladás alá. Ugyanis minden 20 koronát meghaladó bevásárlás után, mely összeg esetleg több ízben kicsinyben is bevásárolható, egy

életnagyságu fényképet

teljesen ingyen adunk, bármely tetszés szerinti fénykép után, hű kivitelben, 60 csm. nagyságban, csupán a díszes papírkeretért (passé partout) az önköltségünket 3 koronát számítunk fel.

Leszállított árak:

Egy egész ruhára való szövet	90 kr., 1.25 kr.	Selyem elejű ingek	1.24 kr.
" " barchet	02 " 1.20 "	Puha elejű ingek	1 frt., 1.14 "
Egy vég ajándék vászon	1.90 "	3 drb. alsó nadrág	1.12 "
Egy abrosz	59 " 0.75 "	3 pár kö-ött férfi harisnya	33 "
Egy gyermek öltöny	1.60 " 2.30 "	" " " női	51 és 66 "
Női ingek	45 krtól feljebb.	12 drb zsebkendő	91 és 1.20 "
" korzettek	85 "	Bélelt bőrcsutyúk	85 "

Czipő-árak óriási mennyiségben.

Egy pár jó férfi vagy női borjubőr czipő	2 frt 60 kr.	Egy pár posztó-czipő bőrral borítva	2.90, női 2.75, ugyanaz orosz-
" " " " " " " " " " " "	2 " 99 "	lakkal borítva férfi	3.60, női 3.10 kr.
" " " " " " " " " " " "	3.60 és 4 frt.	Gyermek-czipők	75 krtól feljebb.
" " " " " " " " " " " "	3.30 férfi 4.20		

Öt soros gallérok darabja 12 kr.

Kézelők fehér 20 kr.; színe: 17 kr.

Kalapok 75, 85, 1 frt., 1.25 kr.,

legújabb formákban.

Minden egyéb rőfös, divatúru és confectioné cikkek mélyen leszállított áron, óriási választékban kaphatók:

Löwenstein J. és fiai

czégnél, Kis-Czell és Pápa.

A csornai gőzmalom

értesíti a tisztelt közönséget, hogy **KIS-CZELLBEN, Kossuth Lajos-utca 125. számú házban**

liszt-főraktárt

létesített. A csornai gőzmalom, mely az aczélos rábaközi búzát őrli és egyike az ország legmodernebb malmainak, ismert híru kitanó örleményeivel minden igényt kielégít.

Kérem a tisztelt közönséget, forduljon hozzám vételeivel, és legyen meggyőződve arról, hogy ugy olcsó árainnal, mint ellismert kitanó minőségu lisztjelmel nagyon meg lesz elégedve. Szives pártfogást kér

Csornai gőzmalom liszt-főraktára.

Minden vevő jogosítva van az árut (eredeti csomagolásban) az alant említett intézetben (Wien IX.) díjmentesen megvizsgáltatni.

Az első Triesti Cognac párlati intézet (Destillerie.) CAMIS és STOCK Barcolában Triest mellett ajánlja beföldi.

GYÓGY-COGNAC-ját

mely francia módszer szerint készült/és az általános ausztriai gyógyszerész-egyesület kísérleti állomása ellenőrzése alatt áll. — 1/4 palack 5 korona, 1/2 palack 2.60 korona.

KAPHATÓ: Jánoskősdán: Singer Sándor nál, Kis-Czell és vidéke részére egyedüli elárúsító Nagy Gyula fűszerkereskedő Kis-Czellben. SARVAROTT: Gayer Pál, Einbeck János és Krausz József kereskedésében.

Minden vevő jogosítva van az árut (eredeti csomagolásban) az alant említett intézetben (Wien IX.) díjmentesen megvizsgáltatni.